

שכשהתגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, בשנתנה תורה לישראל בעשר אמירות, כל אמירה ואמרה עשתה קול, והוא קול נחלק לשבעים קולות, ובלם היד מאירים ונומצאים לעיני כל ישראל, והיו רואים עין בעין את זיו בכבודו. זהו שפטות שמונה ס' וכל העם ראים את הקולות. רואים וಡאי.

ואתו קול היה מתרה בכל אחד ואחד מישראל ואומר להם: תקבלו אותו עלייך בך וכך מצות שבתורה? ואמרו כן. חור לו על ראשו והתגלגל עלייך, והיה מתרה בו ואומר לו: תקבלו אותו עלייך בך ענשים שבתורה? וזהו אומר בן. אחרך חור אותו הקול ונשך אותו בפיו. זהו שפטות שר

א) ישקני מנשיקות פיה.
ואו כל מה שהיו רואים ישראל באותו זמן, היו רואים בתוך אור אחד שקבל כל אותו האורוות האחרים, והוא משותוקים לראות. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אותו האור שאיתם בהר טני שקיבלו כל אותו גוני האורות ותשיקתכם עליוי, תקבלו אותה ותחחו אותה אליכם, ואוטם גוונים שהיה מקפתל, אלה הם וזה ובכיסף יונחת וגו'.

דבר אחר ישקני מנשיקות פיהו - מה ראה שלמה המלך שהקבינס דברי אהבה בין העולם העליון לעולם המתחום. וראתה הפשבחת של אהבה שהקבינס ביניהם הוא ישקני? אלא הרי פרשוח ובר הוא, שאין אהבה של דבקות רות ברות פרט לנשיקה, ונשיקה היא בפה, שהיא מבוע של הרום וממושך שלו. וכשנושקים זה זהה, נתקות

בריך הוא אתגלי על טורא דסיני, כ' אתייה בית אוריה לאישרל בעשר אמירות. כל אמירה ואמרה עבד קלא, וכהיא קלא אתפרש לשבעין קלין, ותו כלחו נהירין וניצין לעינייהו דישראל בלהו, ותו חמאן עיניין בעיניין זיו יקרא דיליה, הדא הוא דכתיב, (שמות ס) וכל העם רואים את הקולות. רואים ודראי.

וההוא קלא היה אטרי ביה בכל חד וחד בכח וכח פקידין דבאורייתא, ואמרדו הין. אהדר ליה על רישיה, ומתגלגל אל עלייה, והיה אטרי ביה, ואמר ליה, תקבלני עלה בכח עונשין דבאורייתא, והיה אמר הין. לבחר אהדר ההוא קלא, ונשיך ליה בפומיה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. יבדין כל מה דהוו חמאן ישראל בההוא זמן, והוא חמאן גו חד נהורה, דקבייל כל אינון נהורה אתרין, והוא תפארין למחרמי. אמר לוון קדשא בריך הוא, ההוא נהורה דחרמיתה בטוקא דסיני, דקבייל כל אינון גוני נהורין, ותיאובתא דלכון עלייה, תקבלוון לה ותשבון לה לגבייכו, ואינון גוניין דאייה מתקבל, אלין אינון זהב וכיסף ונחשת וגו'.

דבר אחר ישקני מנשיקות פיהו, מאי קא חממא שלמה מלכא, דאייה אעל מליל דריחסמו בין עלה מא לעלה לעלה מא תפאה, ושירותתא דתושבחתא דריחסמו דאעל בינייהו, ישקני אליהו. אלא היא אויקמו וחייב איהו, דלית ריחסמו דרביקות דרווחא (דף קמ"ו ע"ב) ברווחא, בר נשיקה. ונשיקה בפומא, דאייה מבועא דרווחא, ומפקנו דיליה. וכד נשקין דא